

ΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ

ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα [26 ΜΑΡ. 1992]

Αριθ. Πρωτοδ. 3

Προς

το Δικηγορικό Σύλλογο Λάρισας

Λάρισα

Σε απάντηση των ερωτημάτων που υπεβλήθησαν εις ημάς με το υπ' αριθ. πρωτ. 52/31.1.1992 έγγραφό σας έχουμε την τιμή να σας γνωρίσουμε τα ακόλουθα:

I. Κατά τη διάταξη του άρθρου 583 του ΚΠΔ, αντικ. με τη διάταξη του άρθρου 14 του Ν.1941/1991, "Σε περίπτωση απόφασης που απορρίπτει εξ ολοκλήρου αίτηση αναίρεσης ή επανάληψης της διαδικασίας, ή έφεση ή αίτηση ακύρωσης της απόφασης ή της διαδικασίας, τα έξοδα επιβάλλονται ταυτόχρονα σε καθέναν από εκείνους που άσκησαν το ένδικο μέσο. Σε περίπτωση απόφασης που απορρίπτει αίτηση ή ένσταση ή προσφυγή που υποβάλλεται από διάδικο κατά τη διάρκεια της συζητήσεως ποινικής υποθέσεως, τα σχετικά έξοδα επιβάλλονται σ' αυτόν που υπέβαλε την αίτηση ή ένσταση ή προσφυγή διάδικο.

Από τη διάταξη της παρ.2 του ως άνω άρθρου όπως αντικαταστάθηκε με τον προδιαληφθέντα νόμο, προκύπτει ότι επιβάλλονται, με την απόφαση που απορρίπτει αίτηση ένσταση η προσφυγή που υποβάλλεται από διάδικο κατά της διάρκειας της συζητήσεως ποινικής υποθέσεως, έξοδα, κεχωρισμένως από τα έξοδα που επιβάλλονται από το δικαστήριο, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 582 του ΚΠΔ, στον κατηγορούμενο που καταδικάζεται σε ποινή, εφόσον ούτος υπέβαλε το αίτημα ένσταση

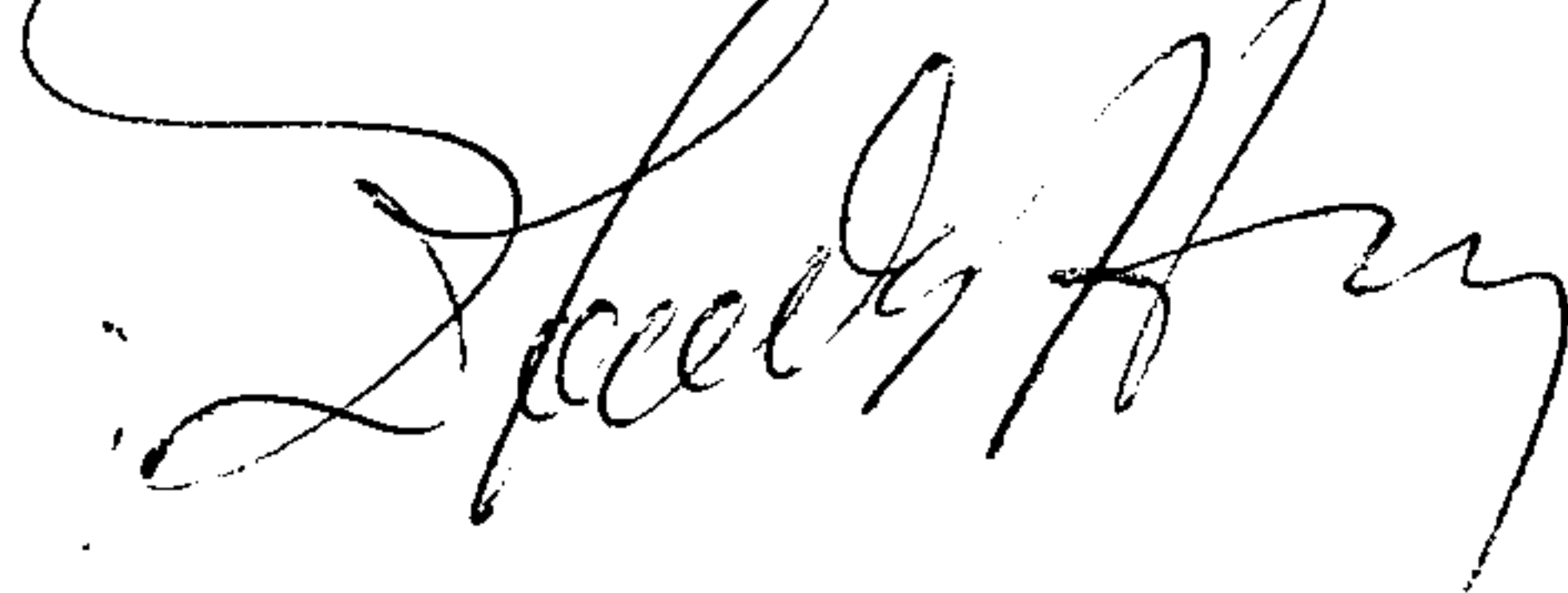
ή προσφυγή στο δικαστήριο, κατά τη διάρκεια της συζητήσεως της κατ'αυτού ποινικής υποθέσεως.

II. Ανεξάρτητα από την ερμηνευτική δυσχέρεια που παρουσιάζει η προδιαληφθείσα διάταξη του άρθρου 14 του Ν.1941/1921, η οποία αντικατέστησε την διάταξη της παρ.2 του άρθρου 583, η οποία ως γνωστόν ρητώς όριζε ότι δεν γίνεται καταδίκη εις τα έξοδα σε περίπτωση αποφάσεων που απορρίπτουν ενστάσεις και αιτήσεις γενικά που υποβάλλονται από διάδικο στη διάρκεια συζητήσεως ποινικών υποθέσεων, πρέπει κατά την γνώμην μου να γίνει εν προκειμένω δεκτή η άποψη ότι αναλογικώς εφαρμοζομένων των διατάξεων του άρθρου 588 παρ.παρ.1 και 2 ΚΠΔ, δια την ταυτότητα του νομικού λόγου, ότι η απόφαση που επιβάλλει

στική απόφαση που επιβάλλει ποινή σε κατηγορούμενο προσβάλλεται με το ένδικο μέσο της εφέσεως, συμπροσβάλλεται υπό τούτου και η παρεμπόπτουσα απόφαση που επιβάλλει έξοδα όταν με αυτήν το Δικαστήριο απέρριψε αίτησιν ή ένστασιν ή προσφυγήν και το κατ'έφεσιν δικάζον δικαστήριο δύναται να αποφασίσει και επί της αποφάσεως αυτής εάν είχε προσβληθεί υπό του έχοντος κατά νόμον δικαίωμα, διότι τότε το μεταβιβαστικό αποτέλεσμα του ενδίκου τούτου μέσου παρέχει την εξουσίαν στο Εφετείο να εξετάσει τους λόγους εφέσεως που αφορούν και την απόφασιν αυτήν και να πράξει ό,τι θα έπραττε το Πρωβάθμιο Δικαστήριο (Α.Π. 1701/1987 Ποιν. Χρον. ΛΗ 287).

IV. Τέλος αν το ασκηθέν υπό του κατηγορουμένου ένδικ μέσο απορριφθεί δι'οιονδήποτε λόγον, η είσπραξη των εξόδων στην εν λόγω περίπτωσιν θα γίνει υπό του αρμοδίου υπαλλήλου κεχωρισμένως από τα έξοδα που επιβάλλονται στον κατηγορούμενο, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 582 του ΚΠΔ.-

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Στυλιανός Παπαδέλλης